

Bozók Ferenc

MEGFIGYELÉS

Fémhuzalok, kusza drótok a falban,
innyi-onnani csápok az éjben,
rézvezetékek a földben.

Térfigyelő kamerák odakinn és
mikrochipes jelölés idebenn és
innyi-onnani röntgen.

EMLÉK

Jégtükör őrzi, ezüstkeretes máz,
lakkbevonat, puha dérszita rajta,
régii medál, mit a nyakba akasztva
lány visel, elvisel.

ŐSZ

Mord, fura aggok a fák a ligetben,
zord, fanyar, ördögi vének a kertben,
csosszan a talpa az ősznek a parkban
száraz avarban.

LÁZÁLOM

Szűnjenek árnyai rőt paripáknak,
múljanak, útjukat oldja a hajnal,
fussanak éjjeli bős csatamének,
éteri ködlovak, árny-Rosinanték,
űzze a reggel a rüt nyihogást!

Búzamező lobogása sörényük,
csonttemetőn fut az éjjel a lábuk,
szívdobogás ütemére szaladnak,
puskasörét a paták kopogása,
űzze a reggel a lódobogást!

Kaiser László

Szélütötte fák

Viharverte fák: férfiak:
szélütöttek és roncsok,
hitték, hogy övük valami,
s közben, ami éppen épült,
az is végleg összeomlott.

Győztesnek hitt Évák arcán
terpeszkedik torz mosoly,
vélik, elértek valamit:
minden éhes sejtjük lassan
végső csöndeket abrakol.

ZÚRZAVAR

Valami nagy zűrzavar volt,
akkor régen, nagyon régen,
valami már eldőlt akkor,
a gyermekkor ösködében.

Akartak adni, adtak is:
a kevés sok, a sok kevés,
visszaréved emberfia,
nyírbál az emlék: életlen kés.

Nyírbál az emlék, mint a kés,
a félig felnőtt megriad:
árvaként a testvére lett
szomorúság és vak harag.

Nem jó ez így, s más út nincsen:
zűrzavar volt nagyon régen,
valami már eldőlt akkor,
a gyermekkor ösködében.